

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/146/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812221513
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3812221513.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa BL T. debt, s. r. o. so sídlom v D., C. č. XX, X. XX XXX XXX, zastúpený advokátskou kanceláriou I.-C., s.r.o. so sídlom v D., C. č. XX, X. XX XXX XXX proti odporcovi K. H., bytom R. I. č. XXX, prechodne bytom D. - N., J. XXXX/XX č. izby XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu C., zastúpeného JUDr. D. o zaplatenie 318,44 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, č.k. 5C/118/2014-94 zo dňa 29. júna 2015, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e**.

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh vo veci samej, odporcovi náhradu trov konania nepriznal a zároveň zaviazal navrhovateľa k náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vo výške 65,88 eur, a to na účet jeho právneho zástupcu JUDr. D. S. do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ust. § 42 ods. 4 písm. b), § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, § 53a ods. 1, § 544 ods. 1, 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa domáhal zaplatenia sumy 318,44 eur s prísl. ako zmluvnej pokuty, ktorá bola odporcovi vyfakturovaná jeho právnym predchodcom za porušenie povinností vyplývajúcich zo zmluvy o pripojení, ktorú odporca s jeho právnym predchodcom uzatvoril. Odporca je sankcionovaný za nedodržanie povinností vyplývajúcej zo zmluvy o pripojení, resp. Dodatku k zmluve o pripojení a Všeobecných podmienok, v dôsledku čoho musela byť jeho SIM karta/koncové zariadenie vypojené z prevádzky. Navrhovateľ uviedol, že odporcovi bola vystavená faktúra č. 7911076725 na sumu 318,44 eur s dátumom splatnosti 11.12.2009. Odporca túto sumu riadne a včas neuhradil, v dôsledku čoho sa dostal s plnením do omeškania, preto si navrhovateľ voči nemu uplatňuje aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V návrhu navrhovateľ uviedol, že dňa 16.12.2011 uzatvoril so spoločnosťou I. T., a.s., zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej došlo k postúpeniu pohľadávky voči odporcovi. Z odôvodnenia ďalej vyplýva, že podaním zo dňa 23.09.2014 oznámilo združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov vstup do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu. Vedľajší účastník sa k návrhu navrhovateľa vyjadril v podaní z 13.10.2014, v ktorom uviedol, že navrhovateľ si voči odporcovi uplatňuje zaplatenie zmluvnej pokuty zo spotrebiteľskej zmluvy, pričom takúto zmluvnú pokutu už súdy právoplatne určili ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, a teda v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka ako absolútne neplatnú. Návrh navrhovateľa preto žiadal v celom rozsahu zamietnuť. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že odporca uzavrel dňa 19.09.2007 s právnym predchodcom navrhovateľa - spoločnosťou I. T., a.s. Dodatok k zmluve o pripojení č. MT GSM 910195280, predmetom ktorého bola zmena z pôvodného programu služieb GSM Relax 60 na

program Relax 100(200). Súčasne bol odporcovi predaný mobilný telefón zn. Sony Ericsson K550i za zvýhodnenú cenu 1,- Sk. Odporca sa zaviazal využívať služby právneho predchodcu navrhovateľa po dobu 24 mesiacov a účastníci si dohodli zmluvnú pokutu vo výške 10.000,- Sk, t.j. 331,94 eur v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany odporcu - najmä porušenia záväzku riadne a včas platiť cenu služieb navrhovateľovi podľa zvoleného programu služieb a dodržiavať povinnosti v súlade so zmluvou o pripojení a Všeobecnými podmienkami, ako aj, že sa po uvedení doby nedopustí takého konania, na základe ktorého by navrhovateľovi vzniklo právo zrušiť zmluvu o pripojení odstúpením od zmluvy, alebo vypovedať zmluvu pre porušenie povinností zo strany odporcu. Odporca riadne a včas neuhradil právnemu predchodcovi navrhovateľa vyfakturovanú cenu za poskytnuté služby faktúrami č. 7904845407, 7903940545 a 7902832747 splatnými v dňoch 22.03.2009, 22.04.2009 a 22.05.2009 v celkovej výške 106,06 eur, preto mu právny predchodca navrhovateľa vyfakturoval zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur faktúrou č. 7911076725, ktorú odporca rovnako neuhradil. Dňa 07.12.2011 uzavreli I. T., a.s., so sídlom v D., J. XX a navrhovateľ zmluvu o postúpení pohľadávok. Z predloženej časti prílohy č. 2 k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že na navrhovateľa bola postúpená aj pohľadávka voči odporcovi vo výške 318,44 eur. Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd prvého stupňa dospel k záveru, že návrh nie je podaný dôvodne. Poukázal na § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ktorý pre platnosť dohody o zmluvnej pokute okrem iného vyžaduje, aby v písomnej dohode bola určená výška zmluvnej pokuty alebo určený spôsob jej určenia. Výška zmluvnej pokuty alebo spôsob jej určenia musia byť vyjadrené jednoznačne, rovnako jednoznačne musí byť špecifikovaná zmluvná povinnosť, na porušenie ktorej sa zmluvná pokuta vzťahuje, inak je dohoda o zmluvnej pokute pre neurčitost' absolútne neplatná podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru súdu prvého stupňa dojednanie o zmluvnej pokute neobsahuje presnú špecifikáciu všetkých zmluvných dojednaní, ktoré zmluvná pokuta zabezpečuje, preto ho súd prvého stupňa považoval z dôvodu neurčitosti za absolútne neplatné. Ďalším dôvodom neplatnosti dojednania o zmluvnej pokute bolo, že na vznik nároku na zmluvnú pokutu nestačí len samotné porušenie zmluvných povinností, ale aj následné „vypojenie SIM karty zo strany podniku“. Vznik nároku na zmluvnú pokutu je v tomto prípade podmienený ďalšou právnou skutočnosťou (právnym úkonom zo strany navrhovateľa, resp. jeho právneho predchodcu). Zmluvnú pokutu však možno dohodnúť vždy len ako nepodmienenú. Súd prvého stupňa v súvislosti s dojednaním zmluvnej pokuty v dodatku k zmluve o pripojení uviedol aj to, že rovnaké ustanovenie o zmluvnej pokute už bolo vyhlásené za neprijateľnú (a teda neplatnú) zmluvnú podmienku, a to rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. 5C/122/2012 zo dňa 02.10.2014. Na základe všetkých uvedených skutočností súd prvého stupňa nárok navrhovateľa nepovažoval za dôvodný, a preto ho zamietol. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia Ďalej vyplýva, že o náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. V konaní mal odporca a zároveň aj vedľajší účastník úspech, preto im vznikol nárok na náhradu trov konania. Odporcovi však súd náhradu trov konania nepriznal, pretože mu v konaní žiadne trovy nevznikli. Vedľajší účastník si uplatnil trovy právneho zastúpenia, ktoré vyčíslil na sumu 65,88 eur, ktoré mu súd prvého stupňa aj priznal, nakoľko dospel k záveru, že vedľajší účastník riadne a účelne bránil práva odporcu a vzhľadom k tomu, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník (§ 93 ods. 4 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku), nemožno mu odoprieť ani právo na zastúpenie advokátom. Podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) hodnota jedného úkonu právnej služby predstavuje 24,90 eur. Za jednotlivé úkony právnej služby patrí právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka odmena a náhrady nasledovne: 1/ odmena podľa § 13a ods. 1 písm. a/ vyhlášky za prevzatie a prípravu zastúpenia vo výške 24,90 eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 8,04 eur a 2/ odmena podľa § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky za vyjadrenie z 13.10.2014 vo výške 24,90 eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 8,04 eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ proti výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná a zaviazá vedľajšieho účastníka nahraďiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania. Namietal neúčelnosť uplatnených a priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Takéto združenie má v zmysle ust. § 93 ods. 2 O.s.p. zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam už tým, že v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu. Dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a orientovať sa v oblasti spotrebiteľského práva. Navrhovateľ konštatoval, že nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, ale spochybňuje účelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia, ako subjektu odborne spôsobilého, a z toho dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu. Spochybnil však účelnosť vstupu vedľajšieho

účastníka do konania tým, že sám neposkytol ochranu práv odporcovi ako spotrebiteľovi, ale ju poskytol prostredníctvom advokáta, za ktorého služby žiada priznať trovy právneho zastúpenia. Zastával názor, že trovy, ktoré vznikli sú len účelové. Združenia na ochranu spotrebiteľa ako vedľajší účastníci hromadne vstupujú do súdnych konaní automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Vedľajší účastník, ako odborne spôsobilý subjekt, poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať ex offo. Na túto skutočnosť poukázal aj Okresný súd Banská Bystrica vo svojom rozhodnutí 13C/54/2012. Podľa navrhovateľa vedľajší účastník do konania nevnesol žiaden prínos, keďže nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadnúť z úradnej povinnosti. Činnosť spotrebiteľského združenia je podporovaná Ministerstvom hospodárstva SR aj prostredníctvom dotácií na zastupovanie spotrebiteľov v konaniach pred súdmi, a tým hradí ich výdavky a podporuje ich odbornosť v oblasti ochrany práv spotrebiteľov. Navrhovateľ mal za to, že prijatím štátnej dotácie a priznaním náhrady trov konania by bola dvakrát hradená účasť vedľajšieho účastníka v konaní. Vzniká tak pochybnosť, či cieľom vedľajšieho účastníka je skutočne ochrana spotrebiteľa alebo profit z náhrady trov právneho zastúpenia. S poukazom na ustanovenie § 93 ods. 1, 2 O.s.p. mal za to, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu sp.zn. 3 Cdo 188/2012 zo dňa 05.02.2013. Účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v sporovom konaní môže byť naplnený, len ak hlavný účastník konania s týmto vstupom súhlasí. K ustanoveniu § 101 ods. 3 O.s.p. uviedol, že výzva adresovaná účastníkom uvedená v tomto ustanovení sa použije vtedy ak, súd bude vyzývať účastníkov, aby sa vyjadrili o určitom návrhu, ktorý sa týka postupu a vedenia konania. Navrhovateľ ďalej poukázal, že Ministerstvo hospodárstva SR niektorým spotrebiteľským združeniam udeľuje dotáciu na zastupovanie spotrebiteľov v konaní pred súdmi.

Vedľajší účastník sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutej časti (vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.).

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 93 ods. 1 O.s.p., ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. 10a) Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. účinného do 31.12.2014 do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. účinného od 01.01.2015 do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom neúspešne domáhal voči odporcovi zaplataenia zmluvnej pokuty v sume 318,44 Eur s príslušenstvom, pričom v konaní na strane odporcu vystupoval aj vedľajší účastník spĺňajúci predpoklady podľa § 93 ods. 2 O.s.p. Súd prvého stupňa návrh vo veci samej

zamietol. Úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že hoci by mu ich náhrada patrila, tento si trovy konania neuplatnil a zo spisu mu žiadne trovy nevyplyvali.

Vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa správne rozhodol o trovách konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 65,88 Eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 14.10.2014 doručil súdu prvého stupňa právne kvalifikované vyjadrenie. V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nezhladol ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p., nakoľko trovy konania v preskúmvanej veci nie sú neprimerané voči uplatnenej pohľadávke.

Odvolací súd sa zaoberal aj námietkou navrhovateľa uvedenou v odvolaní, ktorou spochybnil samotné procesné postavenie vedľajšieho účastníka na strane odporcu. S odvolaním na právnu úpravu § 93 ods. 3 O.s.p. účinnú od 1.1.2015 tvrdil, že vedľajší účastník nepredložil súhlas odporcu na strane ktorého mal vystupovať. Námietku navrhovateľa, ktorou spochybňuje udelenie súhlasu hlavného účastníka (odporcu) so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, odvolací súd považuje za nedôvodnú. V danom prípade odporca na výzvu súdu nereagoval, a teda nedal súhlas, ani nesúhlas so vstupom. V čase rozhodovania súdu prvého stupňa síce už bola účinná zmenená úprava § 93 ods. 3 O.s.p. (účinnosť od 01.01.2015), ktorá na rozdiel od predchádzajúcej úpravy vyžaduje výslovný súhlas hlavného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania ako podmienku vstupu, avšak ku vstupu vedľajšieho účastníka do konania došlo ešte dňa 26.09.2014 t.j. za účinnosti predošlej právnej úpravy. Z uvedeného dôvodu zostávajú zachované všetky právne účinky vstupu vedľajšieho účastníka, napriek tomu, že došlo k zmene právnej úpravy podmienok vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Vyplýva to z princípov ochrany nadobudnutých práv a dôvery subjektov práva v právo samotné odvodené od princípu právneho štátu, za súčasného konštatovania, že novou právnou úpravou stanovené podmienky vstupu vedľajšieho účastníka zhoršujú právnu pozíciu vedľajšieho účastníka, ktorý sa zúčastňuje konania popri odporcovi (výslovne stanovené podmienky jeho vstupu).

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 a ust. § 151 ods. 1, 2 O.s.p., kedy úspešnému vedľajšiemu účastníkovi v konaní náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola, nakoľko tento si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .